

Tarihinsancısı

zafer yalçınpınar

Tarihinsancısı

Zafer Yalçınpınar

Yayına Hazırlayan

Uğur Yanıkel

İlk Çalışma

Uluer Oksal Tiryaki ve Mehmet Şenol Şişli (MŞŞ)

Kapak Deseni

Pierre Soulages

Arka Kapak

Söz: Zafer Yalçınpınar

Tipografik Tasarım: Uğur Yanıkel

Yayımlanma Tarihi

5 Şubat 2017

YAYIN PASAJ69.org

yayin.pasaj69.org

Tarihinsancısı

Zafer Yalçınpınar

Şubat 2017

YAYIN **DİSAJ.org**

Zafer Yalçınpınar (1979, İstanbul)

1997 yılında İstek Vakfı Belde Koleji'nden mezun oldu. 2002 senesinde Marmara Üniversitesi Ekonometri Bölümü'nde lisans derecesini, 2004 senesinde ise Marmara Üniversitesi Bankacılık ve Sigortacılık Enstitüsü'nde yüksek lisans derecesini tamamladı. 2004-2013 yılları arasında Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumu'nda (TÜBİTAK) endüstri mühendisliği alanında "uzman araştırmacı" olarak görev aldı; birçok ulusal/uluslararası projede eğitim, danışmanlık ve analiz çalışmaları yürüttü.

Yayımlanmış Kitapları

Karşı (Öykü, 2000, Lotus Yayınları)

Korkak Düşler (Öykü, 2001, Lotus Yayınları)

Siya (Öykü, 2006, Mevsimsiz Yayınları)

Livar (Şiir, 2007, Lotus Yayınları)

Kelimenin Yüzü (Sözlük, 2007, Çekirdek Sanat Yayınları)

Meydansız (Şiir, 2009, Çekirdek Sanat Yayınları)

Çalmayan (Şiir, 2014, Kendi Yayınları)

Rüzgâr Defteri (Anlatı, 2015, Oyun Yayınevi)

Not: Zafer Yalçınpınar'ın ayrıntılı özgeçmişine
<http://bit.ly/zykimdir> adresinden ulaşabilirsiniz.

İÇİNDEKİLER

Saka Loncası	8
İplikhane'de	10
Dayanaksız Dün	12
Zomzom!	14
Tarihinsancısı Söyledi (V)	15
Tarihinsancısı Söyledi (IV)	16
Tarihinsancısı Söyledi (III)	18
Tarihinsancısı Söyledi (II)	19
Tarihinsancısı Söyledi (I)	22
İnsanlık Tekerlemesi	24
Kör Yürüyüş	25
Urne'de	26
Ağaç ve Dalkılıç	28

SOL KALBİM

Unutucu	33
Kıyıların Kıyısında	35
Heybeli'de Kış Mevsimi	37
İki Kişi Kalınca Yalnızlık	39
İki Kişilik 'Biricik' Şarabı	41
Sol Kalbim	42

*Biricik-mu için,
daima...*

Saka Loncası

bize saka loncası derler
en yakın gökyüzü bizden geçer
ellerimizden.

bize saka loncası derler
evden eve gökyüzü taşırız
ayaklarımız çıplak
başımız kabak

uçarız

bir değnek kanatlarımızda
ucunda iki teneke
içinde su
bulut

coşar dururuz

evden eve
uzanan bir kalbimiz
var

bize saka loncası derler
tüm çeşmelerin bekçisiyiz
dünya kadar
yağmur yağar
kalbimizden

bizde
yenilgi kendine yenilir
kalbimize
saka loncası derler
en yakın gökyüzü bizden geçer.

İplikhane’de

Sonunda
hepsi
birer
birer
nefret ettirdi
kendinden

sahici ve kemikli eliyle bir tanesi
Bay Rapala gibi uzandı tarihin dibine
ve dönüşü olmayan kilitleri
kendine geri çevirdi:

1/
sıcak soğuk ayırt etmeden
sabah akşam kendimizden geçtik
gerçeğe dokunduk diyedir
Uzuncaova’ya gönderildik

2/

zorlandık iplikhanedeki sürgünümüzde
görünmez ve kalın halatlar ördük
yalanlardan yalanlarla;

yalanların arasına
nakış gibi eliböğründeler diktik
hırslıların hırslarının
tüm çıkıntılarına

3/

bir el arabası bile yoktu,
gaz tenekesiyle taşlar taşıdık
kalbsizlerin kalbinin olmadığı yerden

fakat o kadar ustasıyız ki kalbimizin
defalarca öldük ama bitmedik
silindikçe yüzümüz bu dünyadan
kalbimiz büyüdü ve genişledi

sonra çekildi rapalalar
bir tarihin su yüzünden günümüze
baktık ki rapalanın ucunda ellerimiz
Allah'tan derinde kaldı büyük kalbimiz
yerinde.

Dayanıksız Dün

*açık söylüyorum
göründüğü gibi
bir dünya yoktur:*

1/
ölü suların durgunluğunda
yürüyor gözlerimin sessizliği.

2/
yalnız duvarlara karşı
büyük insan oluyoruz
içkiden dantel bu masayı
zaman boylu örüyoruz

3/
bir *seğirdim takımı* geçiyor uğursuz önümüzden
arkamızdan yüzlerce
bin etçil belki yüz binlerce
sabah akşam korkuyor
ve dua ediyoruz

4/
et meydanında
rüzgâr boylu uzun
yağmurlarla
görünür boşluk kaldı
tüm masalarda

5/
tuhaf bir yaşayış sürdü
yüzüne kendine
gözlerine
sessizliği

6/
artık anlayın
ve küstürmeyin beni
üzerek birbirinizi

*açık söylüyorum
göründüğü gibi
dünya dayanıksızdır.*

Zomzom!

her yer yok
neresi burası
kaçışma doluyuz
nereye kadar

bakışım bakış değil artık:
zomzom!

tüm köşeler korkuyla boyanmış,
herkes yok artık, can pazarı bu
korkuya her şeyle bağlanmış
havasız bir nemin içindeyiz
kendisine yankılanıyor herkes:

zomzom!

Tarihinsancısı Söyledi (V)

Emniyet Umum Müdürü Bedri
27. Süvari Alayı Kumandanı Binbaşı Hamit Fahri
birbirleriyle meş'um bir kavgaya girmişlerdir,
oysa tarih bize göstermiştir
ikisinin de yıkıma hizmet ettiğini.

Tarihinsancısı Söyledi (IV)

1/
dikiş makinesi gibi işliyor
meydanı güvercinler

başlarında
yemci baba
cebinde
bir Arap gökyüzü
geleceği düşünmez;
düşünmez geçmiş
Tarihinsancısı'dır.

2/
Düzoğulları pencerelerden
sallanmıştır
bir korku bayrağı gibi
insansızdır insanlar
boğazı seyre dalmışlar
darphaneler de insansızdır.

3/

Vordonisi Adası

denizin dibine

gömülmemiştir

kendini yalnız hissettiği için

Stambol'u terk etmiştir,

Mermer Denizi'nden

gökyüzüne doğru yükselmiştir

yeryüzündeki haritalarda

gökyüzündeki yıldızlar

bulunmaz.

4/

1929-1949 yılları arasında

bildiğiniz *çakmak* yasaklıydı

devlet tarafından.

5/

Demirağ'larla ördü *Nuri*

memleketi

arka bahçesinde kurdu

'Kuzu Partisi'ni

Haydi hep birlikte kalkınıyoruz!

6/

günümüzün sultanları

çarşamba gecelerinin çocuğudur.

Tarihinsancısı Söyledi (III)

Bir Fatih oğlunun;
Macaristan'dan Stambol'a kadar
rüştünü kanıtlaması için,
5700 kesik insan burnu
halk dediğimiz bir Şey'e
sergilenmiştir.

Tarihinsancısı Söyledi (II)

Martin Niemöller yaşasaydı eğer
dünyaya şaşmazdı gene,
şiiirlerde bile

1/
yirmi beş metrelik bir kuyu kazmıştır
Takiyüddin el-Râsıd
bakmaya doğru
kendine.

2/
“denizden uzak dur!” diye her havada
oğluna öğütlüyordur *Zaven Hüneryan*
Stambol’un tüm azabını çekmiştir

3/

Paşazade Vehbî'yi ve tüm erkekleri geçmiştir
1930'larda falan *Samiye Burhan*
geçmiştir, mahkemede bile

4/

gene 30'lar falan *Asım Baba* ortada; halklıdır
direkler arasında karamela satmaktadır
büyük tulûat kendisini bitirmiş,
iâne ruhu kendisini toplamıştır

5/

kadınları eğlendirir
büyük kara uçağıyla
Fethi Bey

6/

Petra Ruiz
Carmen Vélez
Juana Ramona
Angela Jiménez
bizde de *Fatma Seher Erden*

7/

21 Temmuz'da at arabasını sürmüştür
eski dünyasından yeni korku dünyasına
“nasıl olur, nasıl olur!” diye sorar kendine
baloya mı gitsek frenkin onur nişanıyla?

8/

Dingo ayık olsaydı eğer
ahırının yolunu bile bulamazdı

9/

Bikini Adası gerçekten
bir mayo devriminden
başka bir şey anlatmaz.

ve *Yalçınpınar* selâmı verir
bamyacı temennayla tarihe
şiiirlerde bile.

Tarihinsancısı Söyledi (I)

1/

Kaleci Hüsamettin isteseydi
o tek golü de yemezdi.

2/

Tozkoparan İskender solakmış
sol kolunun üzerine yatmazmış.

3/

Özcan Tekgül sahne alır,
sonra *Telyürür* çıkar teline
ikisi de aynı işi yapar aslında
Bakırköy canbazhanesinde.

4/

Joseph Glidden adlı bir çiftçi
evinin mutfağında karısı için
dikenli teli icat etti.

5/
eğer dikenli tel olmasaydı
Graham Bell telefonu bulamazdı.

6/
İşçi *George Parker*'ın icadı dolmakalem değildi
akıtmamasıdır dolmakalemlerin mürekkep
sahici bir şiir gibi.

7/
Halk *Sponek Meyhanesi*'nde
sinemayı öğrenmiştir.

8/
Baba Hakkı bir etikçidir.

İnsanlık Tekerlemesi

insanlık geldiğinde
hamam böcekleri kaçışır

insanlık öldüğünde
akbabalar uçuşur

Kör Yürüyüş

körler ülkesinde
bir su yolunda
gözler
im
iz
kapalı
yürüyoruz
ucuca birleşik adımlar
ve gökyüzüne kalkan kuşlar:

“ardıardına içilmiş bini sigaranın birbirine dağlanış gibi
körler alfabesiyle yazılmış bir şiirdi
büyük ve açık bir kalbe benzeyen
avuçlarımıza ilişti”

karanlığı kucaklamayı öğrendik böylece
kanatlandık yürüdükçe
seyirciler yok oldu hiç olmadıkları kadar
kulaklarımız da ceplerimizden çıkmış
tüm fısıltılar ve tıkırtılar yere atılmış
yürüdük kendimize

sonra açtık gözlerimizi gökyüzüne
dişlerimizi sıkı sıkı:

“Hürya!”

Urne'de

1/
karanlık tarlasının ortasındayım
bana benzemeyen
 hücreleşmiş bir kentte
milyonların arasında kaldım
küllerimle.

2/
burçlar tarihe gömülüyor
anamalcıların buluntusu olmaya
gömülüyor
gelecekte!

3/
içli denizin kalbinde
uçsuz tuhaf bir tekne
gözleşiyor
gökyüzüyle.

4/
zamana duruyorum
ahşaba geçiyor zaman;

5/
“Aynı şeyleri yaşıyoruz” diyor
yalan! bir endüstri çocuğu!
sağ eliyle tüketiyor geleceğini
karanlığa doğru!

6/
havada asılı duruyor
Burgaz Adası’nda
rakı

7/
“bir kalp sektesidir Stambol'a yabancı düşüşümüz”

Ağaç ve Dalkılıç

bir dalkılıç
kendisiyle
kavgasında
en önde

gökyüzüne uzanıyor
ve ölümü soruyor:

“sessizlik nerede?”

“karşı insanım ben
simsiyah maaşganlığa”

**SOL
KALBİM**

Unutucu

ağır aksak düşünüyorum
gözlerim kendime kapalı
bir açıyorum: dünya
eşyaların yüküyle
yaralı.

bir kapatıyorum:
soğuk soğuyor
bulutlar toplanıyor
deniz konuşmaya başlıyor
yalnızlıkla unutuyorum.

evrenler kadar siyah bir şapkanın altında
yaşamın dünyalarının içinden geçmiş
iki siyah gözün bakışları
gerçeklerle sikkın:

imgenin yuvasıyla
sayıların hesabıyla
kapıların eviyle
yelkovanın saatiyle
desenlerin halısıyla
bulutların gökyüzüyle
kelimelerin kitabıyla,

düşünmeyi düşünüyorum.

hızlı hızlı bakıyorum
gözlerim açık insanlık yok
güzel boşluk sınırsız
zihin hızlı hızlı bekliyorum:

toz kadar sessiz
zerre gibi öz
yüksüz bir yaprak
ince bir toprak
görüyorum,

unutmayı unutuyorum.

Kıyıların Kıyısında

düşünmeyi düşünüyoruz
görüntülerin arkasında
büyük kayaların sesini gördük
çağlarla birlikte şarkı söylüyorlar
dururken yüz yıllar
bin yıllarca

ıhlamur ağacı
arılarıyla sesleniyor:
“gökyüzü dolu bir yere
geldik seninle”

çok yaşlı ve sıkkın bir tanrının
ağarmış saçları
göle yansıyor bulutların
gözyaşlarıyla

rüzgârın yürüyüşünü
duyuyorum
yapraklarda
toprak yağmurla gözleniyor
kökler yağmurla güçleniyor
toprakta

düşünmeyen göremez düşünmeyi
yağmurun noktalama işaretlerini
nehirleri, gölleri ve denizi
virgülleri, uzun çizgileri
anlamın birikimini..

bu ağaçların uzanışı
sana benziyor
senin duyguna

senin için
yazılmış bir dize batıyor
ıhlamur ağacının yanından
kalbimizin denizine
göller oluşuyor
dağların tepelerinde

ormanın, gölün
denizin, bulutların
gökyüzünün, gözlerinin
kıyısında
kıyıların

düşünmeyi düşünüyoruz.

Heybeli’de Kış Mevsimi

1/

kambur-u İstanbul’dan
heybesine sığmıyoruz adanın
bu gözyüzü nasıl biliyorsa
hepimizi öyle yapsın

2/

kavga eden iki mutluyuz adada
“çözölmüyor zaten” dedik
düğümlere yeni ilmekler
ekledik

martılarla
yükleyip
evimizi
gemilerle
adaya
çektik

3/

Ey hatırlamasız!
“sorun neydi yahu?”

4/

tek derdimiz şöyle;
denize sarınmak istiyoruz biz
dört kez sarılmak denizle
artık kandıramazsın bizi
Dragos'un gece kolyesiyle.

5/

çünkü göz göze bir açıklıkta
tüm şehirlerin kapanına karşıyız
adalardeki ağaçlar gibi
birbirimize özgürce
bağlıyız.

6/

nihayetinde sevgilim,
hem de durduk yere
martılarla havalandım
buluşmanın sevincini
iki kamelyaya ayırdım
biri senli diğeri sensiz
çay ve çöl gibi
Heybeli'de kış mevsimi

İki Kişi Kalınca Yalnızlık

gel hayatımızı zehir edelim
ışıklı biricik şekerim
göz boyayalım
düşük numaralı gözlüklerle
varlığımızı kanıtlayalım
birbirimize olan öfkemizle
açınca nasıl bir çiğ yeşildir
akıntısı televizyondan
etin sesinin
modası boşaldı
ışıklar kısaldı:
rüküşlüğüñ tekli
çiftli ve gözsüz
bol gözsüz bol bol
gecesi

kapatınca sessizce
kendi gecemden
 senin gecene
yüzümü uzattım
koynuna büyük ışıksızlığın
ve aramızdaki gölgeler boyunca
diğerine iliklendi masanın bir köşesi
sırtının altındaki minder
 şu *senben* desenli
üzerindeki yokluğumla
 artık burda değilim

geceye yüzümü bıraktım
uzaklaşarak büyüdü kalbimiz
tülleri aştı rüzgâr
“Sade” şarabının kokusu dağılıyor
tüm suçlar suç oluyor
bir sineğin yolunu şaşırması
ve adalete baş vurma

iki kişi kalınca yalnızlıkta,
seni sevmek, cennetin gece vaktidir
burası her şeyin bitişiğinde
veya bir şiirin bitmeyişindedir.

İki Kişilik ‘Biricik’ Şarabı

karanlıkta yazıyoruz
Ada’da
heybeli bir ayazmanın karşısında
sakin bir martı
dindiz dinsiz denizi izliyor
yanında biz/im
biricik
biricik şişesi
çiğ bir ışık ikimizi karanlatıyor
içerek kendimizi çıkarıyoruz terasa
şimdi, biricik şarabı
terasta yarı dolu yarı boş
boşluğu ben adabeyi
dolusu biricik sen
düşünüyorum şu dinsiz martıyla birlikte
ölsek yeridir bu ada’da
seninle

Sol Kalbim

hiçbir şey kalmamış aramızda
yanmış pencere olmuş
üstü açık bir köşk
hiçbir şey giremez aramıza
dünyaya kararmış
bu cumbanın karşısında
gözlerimizi geceyle perdeledik
biz
şişelerin beyazından kırmızısına geçtik
Ey biricik-mu! sol kalbim!
senin gözlerinde seni görmek istedim
iki kamelyanın güzelliğiydi gözlerin
çay ve çöl
burda hemen bugün ölmek için
kırmızısı beyazından iyiymiş gözlerimizin.

zaman ile
yayın
kontrol ediniz
saatlerinizi